

Nr. 13.

FREDERYK AUGUST

z Bożey Łaski Król Saski Xiążę Warszawski etc.

Wszem w obec i każdemu z osobna komu o tém wiedzieć należy, wiadomo czynimy, że Sąd Nasz Kassacyjny Xięstwa Warszawskiego wydał wyrok następujący:

Działo się w Warszawie w Pałacu zwykłych posiedzeń Rady Stanu Krasińskich zwanym, na posiedzeniu zgromadzonego Sądu Kassacyjnego, dnia siódmego Miesiąca Lutego tysiąc ośmset dwunastego Roku.

SĄD KASSACYJNY

XIĘSTWA WARSZAWSKIEGO.

W sprawie kryminalnéy Teofili Pilichowskiéy rodem z miasta Warszawy, przy obronie z urzędu przydanego Mecenasa Leonarda Zieleniewskiego, zanoszącéy rekurs przeciw wyrokowi Sądu Sprawiedliwości kryminalnéy Departamentów Warszawskiego i Kaliskiego w dniu ósmnastym Stycznia roku zeszłego tysiąc ośmset iedenastego na oskarżenie publiczne zapadłemu;

Maiąc sobie raportem Kommissyi Podań i Instrukcyi przełożone następujące okoliczności:

W roku nayprzód tysiąc ośmset ósmym Teofila Pilichowska obwiniona o kradzież, przekonana o związku z nieiaka Kalinowską istotną kradzieży sprawczyną, i przechowywanie rzeczy skradzionych, wyrokiem Sądu Podśędkowskiego kryminalnego obwodu Warszawskiego, skazaną

była na dwa miesiące więzienia w domu kary i poprawy, z użyciem do robot domowych; w roku następnym tysiąc ośmset dziewiątym też Pilichowska równie za kradzież na podobną dwumiesięczną karę więzienia w domu kary i poprawy osądzoną została, z oddaniem pod dozór policyi po skończonem więzieniu;

Tenże Sąd w roku tysiąc ośmset dziesiątym z powodu nowo popełnionéj kradzieży, oraz przez wzgląd na dwukrotne już osądzenie na mocy §§. 1126. 1159 i 1181. prawa kryminalnego skazał też obwinioną na sześć miesięcy więzienia z przydaniem chłosty różg dwudziestu za ucieczkę iéy bezpośrednio przed wyrokiem nastąpiącą.

Schwytana Pilichowska po niejakim czasie na nowéj kradzieży i do więzienia zwrocona, przy publikacyi powyższego wyroku odwołała się do drugiéj Instancyi, co do kary sześciomiesięcznego więzienia. Lecz Sąd Podśędkowski kryminalny w dochodzeniu téj nowéj kradzieży, wyprowadziwszy śledztwa, i co do iéy włączył w czasie ucieczki, i co do nowo zarzuconego przestępstwa, czwartą tę kradzież własném oskarżonéj przyznaniem dowiedzioną, a nawet po części z zeznania świadka za gwałtowną uważaną stosownie do §§. 52. 1124. i 1159. prawa kryminalnego, oprócz kary szeciomiesięcznego więzienia poprzedzającym wyrokiem zaappellowanym wskazany, a z przyczyny ucieczki niewykonanéj przydał jeszcze dwa miesiące więzienia, oraz trzydzieści różg chłosty.

Po odwołaniu się od tego wyroku, do drugiéj Instancyi, zbiegła raz jeszcze Pilichowska, lecz w ten sam dzień przytrzymaną została; a Sąd Sprawiedliwości kryminalnéj Departamentów Warszawskiego i Kałiskiego wyrokując w iéy sprawie dnia dwudziestego siódmego Października tysiąc ośmset dziesiątego, wyrok pierwszéj Instancyi w całej zupełności potwierdził.

Prowadzona z więzienia do publikacyi tego wyroku ponowiła ucieczkę, tegoż samego dnia jednak schwytana i przed Sąd powtórnie z więzienia przystawiona, po publikacyi zapadłego wyroku założyła rekurs do Sądu Kassacyjnego.

Tym czasem Sąd kryminalny nową sprawę z powodu nowo popełnionéj ucieczki rozsądzać, a mając w widocznych dowodach okazany występny

ię sposób życia iako też często powtarzaną ucieczkę, zważając oraz iż niżej ostatni raz zbiegła, miała sobie przedstawionem z urzędu, iaka ią za to kara czekała, stosownie do §§. 11. i 12. Edyktu pruskiego dwudziestego szóstego Lutego tysiąc siedmset dziewięćdziesiąt dziewiętego, wyrokiem swoim ośmnastego Stycznia tysiąc ośmset iedenastego uznał ią bydl winną zaostżenia kary wyrokami pierwszėj Instancyi wskazanej, a w drugiej instancyi potwierdzonej, i tak długie przeciw niėj zamknięcie w domu kary i poprawy wyrokował, dopóki przełożeni więzienia nie przekonają się o iēj poprawie i możności uczciwego sposobu życia nadal;

Zaskarżając ten wyrok przydany z urzędu Mecenaz Zieleniewski, co do zaostżenia kary, przywodzi §. 528. Ordynacyi kryminalnej niedozwalającej Sędziemu wyższėj Instancyi powiększać kary wyrokami niższėj wskazanej; uważa iż §§. 11. 12. Edyktu przez Sąd cytowanego, dozwalaia wprawdzie zaostżać karę, lecz temu tylko Sądowi który początkową wymierzał, nie zaś Appellacyinemu, który albo winien decyzyą pierwszėj Instancyi potwierdzić, albo zmienić na stronę obwinionego, gdy do tego słuszne znajdzie powody, a następnie wnosi, iż Sąd wyrokujący popełnił obrazę tak wymienionego §. 528. Ordynacyi kryminalnej, iako też powyższych praw Edyktu, na których oparł swój wyrok.

Mniema tenże Mecenaz iż ucieczka skazanej po pierwszym Sądzie kryminalnego wyroku, nie upoważniała tegoż Sądu do powiększenia kary. Jeżeli bowiem sądził sprawę iako druga instancya, tedy po utwierdzeniu pierwszym wyrokiem decyzyi niższėj instancyi, nie było miejsca sądzenia sprawy już raz ostatecznie osądzonėj. Jeżeli zaś sądził sprawę o samą ucieczkę, tedy winną ią był do pierwszėj Instancyi odesłać; a gdyby nawet poczytał się był za przyzwoitą w tym razie instancyą, tedy należało mu wyrokować o samęj iedynie ucieczce; obeymując bowiem w iednym wyroku i dawniejszą i nowo wynikłą sprawę widoczną popełnił sprzeczność wyrokując razem iak druga i pierwsza instancya.

Naostatek zdaniem Mecenas, zaostżenie, jest według prawa przydatkiem do ustanowionėj za występki kary, Sąd zatem kryminalny nie wymierzając osobnej kary za przestępstwo ucieczki, nie miał tytułu do iēj zaostżenia. — Z tych więc powodów domaga się na mocy Artykułu 10. pod liczbą 1. i 4. Organizacyi Sądu Kassacyjnego skassowania zaskarżonego wyroku;

Po wysłuchaniu rapportu Kommissyi Podań i Instrukcyi, oraz wniosków Królewskiego przy Sądzie swoim Prokuratora, odpierających powyższe powody rekursu ;

S A D K A S S A C Y I N Y

zważywszy

iż wymierzona przez Sąd wyrokujący kara więzienia aż do poprawy, mogła mieć miejsce, zgodnie z §§mi 11. i 12. Edyktu pruskiego w dniu dwudziestym szóstym Lutego tysiąc siedemset dziewięćdziesiąt dziewiątego roku wydanego, według pierwszego bowiem z tych Artykułów ucieczka z więzienia po drugiey kradzieży ma być tak karana iak trzecia kradzież; trzecia zaś kradzież według §. 12. pociąga za sobą zamknięcie aż do poprawy;

zważywszy

iż przy odmiennéy organizacyi władz sądowych, podług instrukcyi Ministeryalnéy siedemnastego Maja tysiąc ósmset ósmego roku wydanéy, Sądy Pod-sędzkowskie kryminalne, mocą pierwszéy instancyi, tylko do lat dwóch więzienia wyrokować mogą, zamknięcie zaś aż do poprawy może przechodzić dwa lata więzienia, przeto Sąd Sprawiedliwości kryminalnéy Departamentów Warszawskiego i Kaliskiego stosownie do przepisów postąpił, gdy bez odsyłania niniejszéy sprawy do pierwszév instancyi, sam ją sądził;

zważywszy nakoniec

iż tenże Sąd o saméy iedynie ucieczce wyrokował, inny zaś wyrok dnia dwudziestego siódmego Października tysiąc ósmset dziesiątego w instancyi appellacyinéy zapadły kary za popełnione kradzieże wymierza,

Rekurs skazanéy Teofili Pilichowskiéy przeciw wyrokowi Sądu Sprawiedliwości kryminalnéy Departamentów Warszawskiego i Kaliskiego w dniu ósmnastym Stycznia tysiąc ósmset iedenastego zapadłemu rozszadziąc:

tenże odrzuca — mocą niniejszego Wyroku.

(podpisano)

Matuszewicz Zast. Prezesa

(L. S.) *L. Osinski* Pisarz S. K.

Wydrukować.

Felix LUBIENSKI

Minister Sprawiedliwości.

Zgodno z Oryginałem

(L. S.) *Antoni Joneman*

Sekretarz Jeneralny.